

BRCA2

OBČINSKA KNJIŽNICA JESENICE

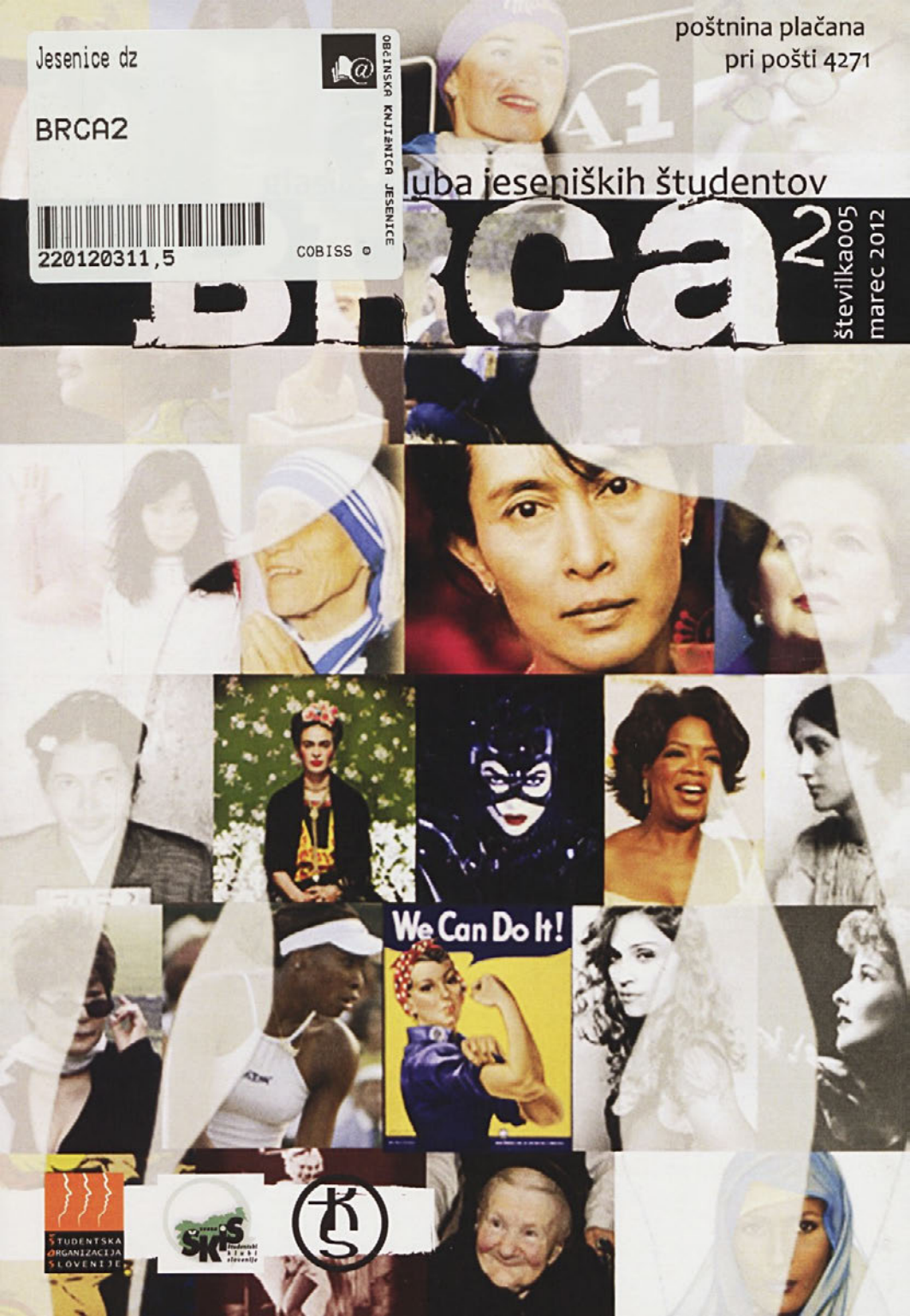

220120311,5

COBISS

poštšina plačana
pri pošti 4271

luba jeseniških študentov

Številka 005
marec 2012

Uvodnik

Čeprav živimo v časih, ko se zdi, da vsakič, ko pomežiknemo, zamudimo neko novost ter da je razvoj sveta prehitel, da bi mu sledili, pa se nekatere stvari le počasi spreminjajo. Tak primer so tudi ženske pravice.

Marsikdo bi rekel, pa kaj bluziš, saj je vendar že vse urejeno. Pa je res tako? V tokratni BRCI raziskujemo, ali imajo ženske nižje plače kot moški in čemu lahko to pripišemo. In četudi je to področje formalno urejeno, kako to, da se v praksi kaže nekaj drugega. Obstajajo področja, kjer ženske nimajo problemov z uveljavitvijo (npr. arhitektura) in spet področja, kjer preprosto ne pridejo zraven. V intervjuju boste izvedeli, da včasih tudi izjemen talent in trud nista dovolj, da bi vas v občini podprli. Najtežje se ženske prebijejo na področje oblasti in področje vednosti, dve ključni polji, ki vplivata na ideologijo samo, kar se še najbolj opazi skozi preučevanje kulture.

V zgodovinskem pregledu ženskega boja bomo obdelali ključne korake v ženski emancipaciji. Medtem ko se v večini sveta ženske borijo še za tiste osnovne pravice, vlada na Zahodu povsem drug problem. Gre za osnoven problem s postmoderno oblastjo, ki se kaže kot nevtralna, kot nek birokratski aparat, ki zgolj sledi zakonom in ustvarja nove po nevtralnih, strokovnih standardih. Gre za oblast, kjer so vsi nekomu odgovorni pa obenem niso pristojni za nič. Ženske bi se morale boriti dalje, formalizem ni dovolj, potrebno se je boriti za sam koncept ženskosti in spraviti ženskost tja, kjer jo primanjkuje. Dokler bodo koncept ženskosti obvladovale modna industrija in »kmečka pamet«, pa bomo imeli opravka s prikritim patriarhatom, udobno skritim za mislijo, da so stvari same po sebi take, kot so.

Če bi radi sodelovali, oziroma bi radi kaj komentirali, nam pišite na: info@kjs-klub.si

Miha Rezar

Kazalo

- 2 Arhitektke
- 4 Ženska moč
- 7 Ženske, kaj zavidamo moškim?
- 9 Ženske na trgu delovne sile
- 11 Ženske zaslužijo manj kot moški - pa res?
- 13 Pozdravi doma svojo ženo
- 15 Intervju z Niko Plečnik
- 19 Očistimo Slovenijo
- 19 Informator
- 22 Dogodek meseca

Brcatelji

Izdaja: Klub jeseniških študentov
e-pošta: info@kjs-klub.si
Urednik: Miha Rezar
Lektorica: Maruša Rezar
Urednik fotografije: Rok Kalan
Oblikovanje: Adnan Varmaz
Urška Kalan
Pisci: Adnan, Katja, Eva, Tea, Bor,
Miha, Maruša, Rok

Tisk: Jakinet Group,
Jaka Intihar, s.p.

RAZMIŠLJANJA ARHITEKTKE

V marcu bomo dva dneva posvetili ženskam. Tako jim bomo nekaj besed namenili tudi v marčevski številki revije Brca. Kot v mnogih tehničnih poklicih so bile tudi v arhitekturi ženske dolgo časa neopažene. Osredotočil bi se predvsem na slovenske arhitektke, ki nas morda bolj zanimajo kot tuje.

Pred letom 1932 v Sloveniji arhitektk sploh ni bilo in tako je bilo tudi drugod po svetu. Prva arhitektka sploh je bila Marion Mahony Griffin, zaposlena pri slavnem Franku Lloyd Wrightu, ki je najbolj znan po newyorškem muzeju Guggenheim. Prva slovenska arhitektka je bila Vurnikova diplomiranka Dušana Šantel. Nikjer sicer nisem zasledil njene arhitekture, se je pa zanimala za okraševanje doma. V enem svojih spisov ženskam svetuje, na kakšen način se lotili dekoriranja in opremljanja stanovanj. Bolj dejavna na področju arhitekture je bila Plečnikova učenka Gizela Šuklje. Na področju arhitekture se je v mlajših letih udejstvovala na področju bivše Jugoslavije. Kasneje se je posvetila poučevanju na Šoli za oblikovanje in fotografijo, kjer je poučevala tipografijo, dekorativno risanje in zgodovino pohištva. V preteklosti je veljalo, da se ženske niso toliko posvečale tehnični plati arhitekture, samemu projektiranju, ampak so se raje osredotočale na oblikovanje pohištva in stanovanjskega okrasja ter opremljanje prostora.

V njeni generaciji so diplomirale še 4 študentke (Marjanca Kanc, Katarina Grasselli, Marija Grafenauer Vogel-nik in Majda Neřima). Trend se je v večjem številu nadaljeval tudi v prihodnosti. Tako imamo danes kar nekaj uspešnih arhitekturnih birojev, ki jih vodijo ali v njih sodelujejo ženske. Že v eni od prejšnjih števil sem omenil Marušo Zorec, ki je v Sloveniji zelo uspešna, in njeno kolegico Vanjo Gregorc (Gregorc Vrhovec). Opazna je tudi Tina Gregorič (Dekleva Gregorič arhitekti). Med njenimi stvaritvami je zelo zanimiva XXS hiša¹ v Krakovem v Ljubljani. V Kamniku je načrtovala naselje Razgledi Perovo², dejavna je bila tudi na Havajih in bila večkrat nagrajena na večjih razpisih. Vanja Gregorc, avtorica slavnega rateškega »Krematorija«, se je v Sloveniji proslavila še z nekaj odličnimi prenovami, Centrom Ig³ in stanovanjskim naseljem Barje⁴.

Maruša Zorec, ki je letos prejela Prešernovo nagrado za obnovo grajske pristave⁵ v Ormožu, je zelo uspešno prenovila tudi Vetrinjski dvorec⁶ v

Mariboru. Zelo zanimiv je njen projekt na Brezjah, gre za zunanji oltar⁷ pred baziliko Marije pomagaj. Zorčeva je v Sloveniji zelo priznana arhitektka, ki se obnov in novograđenj loteva preudarno in z velikim občutkom za staro. V Sloveniji sodi v sam vrh arhitekturne stroke.

Emancipacija žensk se kaže tudi na področju arhitekture. Medtem ko včasih niso imele niti možnosti za arhitekturno izobrazbo ali udejstvova-

nje, danes prejemajo najprestižnejša arhitekturna priznanja in nagrade. Kar nekaj časa je svet čakal na prvo Pritzkerjevo nagrajenko, to je postala Iračanka Zaha Hadid. Sledila ji je japonska mojstrica Kazuyo Sejima. Na žalost sta za sedaj edini, ki sta za svoje delo prejeli tako visoko priznanje, vendar ne gre zanikati, da je dobrih arhitektk vedno več.

Adnan Varmaz

¹http://www.oddee.com/_media/imgs/articles2/a96905_11-Strange.jpg

²http://www.arthitectural.com/wp-content/uploads/2011/09/dekleva-gre-goric_perovo-20-640x426.jpg

³http://gregorcvrhovec.si/wp-content/uploads/2011/02/11_2.jpg

⁴http://gregorcvrhovec.si/wp-content/uploads/2011/02/07_11.jpg

⁵http://img.rtv slo.si/_up/upload/2012/02/09/64855751_01_ormoz.jpg

⁶http://img.rtv slo.si/_up/upload/2012/02/09/64855761_vetrinjski-dvor.jpg

⁷http://img.rtv slo.si/_up/upload/2012/02/09/64855752_02_brezje2008.jpg

RAZMIŠLJANJA

ŽENSKA MOČ

Ženske imamo prav tako moč kot moški. Nič manjšo in nič slabšo. Spodnji primeri prav gotovo pričajo o izjemni moči in volji, ki se je učlovečila v t. i. nežnejšem spolu. Skupno sporočilo pa pravzaprav ni hvalospev ženskam, temveč osnovnemu naravnemu principu – biti človek s svobodo in dostojanstvom.

Aung San Suu Kyi

Hčerka pomembnega političnega voditelja Burme, Aung Sana, ki je tudi sama postala politično aktivna in stopila na stran borbe proti krutemu diktatorskemu režimu svoje rodne države, čeprav si je družino in življenje že ustvarila v Angliji. Zaradi svoje odprte nenaklonjenosti režimu je bila obsojena na hišni pripor za skoraj 15 let in bila izpostavljena številnim fizičnim napadom in grožnjam. Njen način borbe je bil vztrajen, miren in odločen, osredotočen na osnovno vodilo – demokratični sistem je edini sistem, v katerem so ljudje svobodni, in edina prava vlada je vlada samemu sebi. Ni je zares vodila niti ideologija niti želja po moči, temveč želja po svobodi. Več kot leto dni nazaj je bila

končno osvobojena iz pripora, še kar pa se bori za osvoboditev skoraj 2100 drugih političnih zapornikov.

Irena Sendler

Irena je bila katoliška socialna delavka v času nemške okupacije Poljske med drugo svetovno vojno, ki je imela posebno pravico do vstopa v židovski »otroški geto« v Varšavi za potrebe pregleda otrok za znaki tifusa, ki bi se lahko nekontrolirano razširil med ostalo populacijo. Irena je s pomočjo varšavske socialne službe tihotapila otroke iz geta in jim priskrbela ponarejene dokumente ter nastanitev pri rejniških družinah. Skupno je re-

šila okoli 2500 otrok, pri čemer jih je včasih skrila kar v pakete, ki so jih prevažali kombiji za dostavo hrane. Leta 1943 so jo aretirali gestapovci, jo mučili in obsodili na smrt. Poljska socialna služba jo je rešila krute usode tako, da je podkupila nemške vojake, ki so jo zadrževali. Irena je tako dočakala visoko starost in umrla leta 2008, obkrožena z »otroki«, ki jih je rešila. Svoje ravnanje je komentirala s stavkom: »Vsak otrok, ki je bil rešen z mojo pomočjo, je potrditev mojega obstoja na tej zemlji in ne povod za čaščenje.«

Jane Goodall

Velja za najboljšo strokovnjakinjo na področju šimpanzov, najbolj poznana pa je po svoji 45 let trajajoči raziskavi o socialnem in družinskem življenju teh primatov. Že kot majhna deklica je dobila za igračo opico v naravni velikosti in dolgo časa sanjala o opazovanju eksotičnih živali v njihovem naravnem okolju in potovanju v

Afriko, kamor je v okviru študija tudi odpotovala. S svojo nekonvencionalno in predvsem pogumno metodo je pridobila zaupanje določenih družin šimpanzov, ki so jo spustile v svoje življenje, pri čemer jih je lahko nemoteno opazovala in preučevala. Zasledila je mnogo presenetljivih novosti, ki so sprožile pravo revolucijo v razumevanju vedenjskih značilnosti šimpanzov, npr. kompleksno uporabo orodij, prehranjevalne navade ter zapletene komunikacijske vzorce. Je tudi ustanoviteljica Inštituta Jane Goodall in je pri svojih 77 letih še vedno aktivna v znanosti in pri zaščiti ogroženih vrst.

Frida Kahlo

Poleg političnega udejstvovanja in zakona s slavnim umetnikom Diegom Rivero je najbolj poznana po pretresljivih slikarskih upodobitvah svojega notranjega psihičnega boja ter hudih telesnih bolečin, ki jih je trpela vse življenje. Že v otroških letih jo je

prizadela bolezen, ki je izkazala njeno desno nogo, ki jo je nato kasneje spretno skrivala pod dolgimi krili. Še hujše poškodbe je doživela v prometni nesreči, v kateri ji je železna palica predrta telo in ji dobesedno zdrobila kosti v telesu. Vendar pa, kot je sama dejala, telesne poškodbe niso bile njena največja nesreča, pač pa njen zakon z nezvestim Diegom, ki jo je neprestano varal, celo z njeno lastno sestro. Kar je bilo presenetljivo, je bil Fridin odnos do vseh tegob – bolj kot kdorkoli je znala uživati v življenju in njegovih radostih, svojo bolečino pa je skrivala pred ljudmi in jo razodela le v avtoportretih, za katere je Diego menil, da krepko presegajo celo njegovo umetnost, kar Frido nesporno uvršča med najboljše slikarke v zgodovini. Njene slike so surove in neposredne, vendar hkrati nežne in ranljive, vsebinsko pa se dotikajo tem, ki jih, po prepričanju Rivere, v globine lahko zares razumejo samo ženske. In čeprav so njena dela kritiki uvrščali v nadrealizem, se sama nikoli ni poistovetila s to oznako – slike so odraz nje same.

Petra Majdič

Najuspešnejša slovenska smučarska tekačica, ki je v svetovnem pokalu osvojila 24 zmag. Je prva Slovenka v tej športni kategoriji, ki je dosegla prvo mesto v svetovnem pokalu, prva z medaljo iz svetovnih prvenstvih te

prva z medaljo na olimpijskih igrah. Zaseda tudi četrto mesto v svetovnem merilu po številu zmag na svetovnem pokalu. Čeprav je dosegala neverjetne športne uspehe skozi celo kariero, se je resnično zapisala v zgodovino šele leta 2010, ko je na olimpijskih igrah v Vancouvru kljub hudim poškodbam, ki jih je pridobila ob padcu med ogrevanjem, osvojila bronasto medaljo. Posnetek njene borbenosti, moči volje nad telesom ter končne zgruditve na ciljni črti je pretresel cel svet in prinesel medijsko pozornost. Petra je tako poleg bronaste medalje dobila tudi posebno kanadsko humanitarno priznanje ter zlati red za zasluge Republike Slovenije.

Katja Žibrek

RAZMIŠLJANJA

ŽENSKÉ, KAJ ZAVIDAMO MOŠKIM?

Fenomen patriarhalne družbe je v tem, da je večina družbene moči v moških rokah, zanimivo pa je, da je ženskam prepuščena oblast nad stvarmi, ki se jih moški bojijo (npr. magijo, smrtjo, naravo).

Že v Antični Grčiji so bile ženske povsem izločene iz odločanja o javnih zadevah, v srednjem veku so jih, bojda zaradi njihove povezave s hudičem, žgali na grmadah. Komunizem je ženskam s svojo idejo kolektivnega tipa (javne obveznosti imajo prednost pred zasebnimi, zato naj ženska svojo energijo porablja za javno dobro) obljubljal osvoboditev. V nacizmu se teror nacista začel doma, s tem ko mož opazuje in kontrolira svojo ženo. Takrat je bila naloga ženske izključno samo rojevanje otrok arijske rase; vloge so bile striktno razdeljene – moški so se vojskovali, ženske so rojevale.

Nore ženske

V 18., 19. in tudi 20. stoletju so se nekatere ženske sistemu prilagodile, te niso bile vredne nič, druge, ki pa so se upirale, so moški razglašali za nore. Tiste »nore« so se odzivale na različne načine, bodisi z zavračanjem hrane ali pa z njenim prekomernim uživanjem. Patriarhat je bil za njih sistem norosti, v katerem je ženska način upora. Ženska naj ne bi mogla imeti poklica, ostati bi morala doma, gospodinjiti in

skrbeti za otroke. Nekatere ženske so zato pozivale, da je potrebno to svobodo izkoristiti: ženska naj pije, kadi cigarete, postane lezbijka in intelektualka (zakonski stan je velik sovražnik intelektualke, torej naj se ne poročajo), nosečnost se je dojemala kot debelost, zato se je bilo temu treba upreti!

Maskara, hlače in ženski avto

Z izumom maskare je bila ženska postavljena pred novo nalogo – s tem, ko se naliči, se odreče solzam, torej mora ostati močna. Podobno je s hlačami. Včasih so za ženske veljale za nesprejemljive, v času Rimljanov tudi za popolnoma barbarske. S tem, ko so jih pred petdesetimi leti množično začele nositi tudi ženske, so moškim vzele ključni simbol. Po drugi stran pa hlače za žensko pomenijo posebno torturo, saj so z njimi prisiljene v svojo vitkost. Naslednja stvar je avto, ženski avto, ki je v družini vedno na drugem mestu, ženske veljajo za slabe voznice, saj so počasne in neiznajdljive – resnični problem pa je, da je ženska za volanom moška travma.

Feminizem

Feministke na čelu z Mary Wollstonecraft menijo, da je ženska enako racionalna kot moški, intelekt jih naredi boljše življenjske sopotnice in matere. Potrebno je poudariti, da so imela nacionalna gibanja vedno na čelu žensko ali pa vsaj ikono ženske. Feministke menijo, da so ženske nevedne in butaste samo zaradi svojega položaja v družbi. Konec koncev je ženska, ki se neumno vede, kura, moški pa je lahko samo petelin.

Dandanes se odpira vprašanje ženskih kvot (v politiki, gospodarstvu, znanosti). Sloveniji lahko v primerjavi s prejšnjo vlado, kjer je na začetku sedelo pet ministric, pripišemo strm padec – v novi vladi je le še ena. Ali je podatek, da so ženske tudi v najbolj demokratičnih državah za isto delovno mesto plačane manj kot moški, še ena statistična laž, ali pa je to realno stanje? Ali ženske moškim zavidamo falos, ali se moški bojijo, da bi jih ženske kastrirale? Presodite sami.

Eva Branc

15. ŠKISOVA trénica 2012

Letno telouadišče - na Ilirija, Ljubljana

9. maj 2012, ob 12:00

www.skisova-trenica.si

JE TREBA DELATI ŽENSKÉ NA TRGU DELOVNE SILE

Časi, ko so bile ženske zatirane in njihov glas v družbi ni bil enakopraven moškemu tako na političnem, ekonomskem kot socialnem področju, so v naši deželi minili. Vsaj v grobem in splošnem smislu. Ostajajo nekatera področja, kjer imamo ženske še vedno glas podložnika, za katerega pa verjamem, da bo sčasoma postal enakopraven moškemu.

Za vsako spremembo je potreben čas, da se razvije, sprejme v družbi in končno tudi zakorenini. Ženske v Sloveniji so šele v času po 2. svetovni vojni začele pridobivati nekatere pravice, ki nam v preteklosti niso bile nikoli priznane. Na nekaterih področjih je bil naš glas dovolj močan, da smo postale popolnoma enakopravne moškim, na drugih področjih pa smo še vedno velikokrat obravnavane kot drugorazredne. Največkrat je naša največja težava približati se enakopravnosti z moškimi na področju kariere.

Ker je sveže pečena vlada še vedno aktualna, začnimo kar pri njej. Ministrska skupina šteje dvanajst članov, med katerimi je samo ena ženska. Slednja zastopa Ministrstvo za Slovence v zamejstvu in po svetu. Res je, da je število ministrstev okrnjeno na najmanjše do sedaj, kljub temu pa to ni razlog, da ženske predstavljamo le dobrih 8 % vseh ministrskih poslancev. Ko ugotavljamo, zakaj je temu tako, si je težko misliti, da za določeno področje ni primerne ženske, ki bi

bila kos posameznemu ministrstvu. V končni fazi se s tem podatkom tudi v svetu ne moremo hvaliti, saj bi ob tem marsikdo pomislil, da so ženske v Sloveniji še vedno zatirane.

Preseneča pa podatek o odstotni strukturi obeh spolov v parlamentu. Delež žensk v parlamentu se je namreč na decembrskih predčasnih volitvah povečal na 32,2 %. Ženske v slovenskem parlamentu še nikdar do sedaj nismo bile zastopane z več kot tretjino vseh poslancev.¹

Kako pa je na lokalni ravni? Na zadnjih lokalnih volitvah leta 2010 je od 208 kandidatov za župane kandidiralo le 10 žensk, kar je slabih 5 %. Število kandidatke za občinske svetnice pa je bilo blizu tretjine vseh kandidatov.² Poglejmo podrobneje število svetnic v občinah Jesenice, Kranjska Gora in Žirovnica. Na Jesenicah je od 28 svetnikov 21 % ženskih predstavnic, v občini Žirovnica je od 14 svetnikov 35 % žensk, v občini Kranjska Gora pa je od 16 svetnikov kar 37 % žensk. Nimamo pa nobene županje.

Naše občine so, kar se tiče števila ženskih zastopnic v občinskih svetih, malo nad slovenskim povprečjem. V prihodnosti si želimo še več žensk na tovrstnih funkcijah, tudi na županijskih mestih. Toliko o politiki.

Sedaj pa pogledajmo še, kako je s tovrstnimi statistikami na področju plač in brezposelnosti. Plače³: moški v Sloveniji povprečno zasluži 43 € bruto mesečno več kot ženska. Gorenjski moški pa je povprečno plačan kar 95 € bruto mesečno več kot gorenjska ženska. V oči bodejo tudi podatki, ki jih pridobimo s primerjanjem moške in ženske bruto plače, ki imata enako stopnjo izobrazbe. Ženska s srednješolsko izobrazbo je v primerjavi z moškim z enako izobrazbo plačana 112 € bruto manj. Z višanjem stopnje izobrazbe se začnejo višati tudi razlike v plačah med spoloma. Moški z višješolsko ali visokošolsko izobrazbo ima v primerjavi s svojo žensko kolegico povprečno kar za 513 € bruto večjo plačo.⁴ Brezposelnost: ta je trenutno v prid ženskam, saj je bilo

januarja 2012 brezposelnih 7483 več moških kot žensk. Na Uradu za delo Jesenice je bilo npr. 770 brezposelnih moških in 689 brezposelnih žensk.⁵

Postregli smo vam z nekaj statističnimi podatki, ki kažejo sliko in položaj žensk na političnem področju, plače obeh spolov in brezposelnost. Ženske v Sloveniji še vedno premalo posegamo po vodilnih mestih na kariernem področju, mnogokrat pa ta ovira stoji v moških ter splošnem prepričanju družbe. Vsekakor pa je dejstvo, da brez vas, dragi moški, tudi ne bo šlo. In tako je prav. Ste pomemben člen, ki nas dopolnjuje na vseh področjih. Potrebno pa je dopustiti, da se dokažemo in enakopravno zastopamo nežnejši spol tudi na »grobih« delovnih mestih in funkcijah. Plače, ki nam pripadajo, pa naj ne bodo preračunane glede na spol, ampak na uspešnost. Za enakopravnost spolov!

Tea Noč

¹http://www.stat.si/novica_prikazi.aspx?id=4491

²http://www.stat.si/novica_prikazi.aspx?ID=3622

³http://pxweb.stat.si/pxweb/Dialog/varval.asp?ma=0711322S&ti=&path=../Database/Dem_soc/07_trg_dela/10_place/03_07113_strukt_statistika/&lang=2

⁴http://pxweb.stat.si/pxweb/Database/Dem_soc/07_trg_dela/10_place/03_07113_strukt_statistika/03_07113_strukt_statistika.asp

⁵http://www.ess.gov.si/trg_dela/trg_dela_v_stevilkah/registrirana_brezposelnost

RAZMIŠLJANJA

ŽENSKE ZASLUŽIJO MANJ KOT MOŠKI – PA RES?

Mediji so velikokrat polni podatkov o tem, da ženske za enako delo zaslužijo manj kot moški. Zadnja objavljena številka na ravni Evropske unije kaže, da kar 17 odstotkov manj. Vedno sem se spraševal, od kod jim pravzaprav ta številka? Kako statistično pravilno pravzaprav to tudi dokazati, glede na to, da je diskriminacija na podlagi spola prepovedana s strani mednarodnih pogodb in domače zakonodaje, tudi v temeljnem slovenskem Zakonu o delovnih razmerjih?

Če povemo po domače, v kolikor bi katerakoli ženska ugotovila, da za isto delo prejema nižje plačilo od svojega moškega kolega, bi lahko delodajalca tožila in na podlagi diskriminacije prejela vso razliko, skupaj s še kakšno odškodnino.

Če začnemo pri statistiki, po kazalcih, ki jih je objavila EU, bi morala povprečna ženska delati vsako leto do 2. marca (letos smo tako na ta dan »praznovali« 2. evropski dan enakega plačila za enako delo), da bi zaslužila enak znesek, kot ga je njen povprečni moški kolega do 1. januarja istega leta. Razlike med državami so zelo velike. Za spremembo se na tem področju Slovenija ponaša celo z 2. mestom, saj pri nas povprečna razlika znaša le 8 odstotkov, v »zadnji« Estoniji pa kar 30 odstotkov. Sam tem podatkom EU-institucij oporekam, saj je nemogoče statistično pravilno primerjati plače moškega in ženske.

Če bi podatke črpali iz baz, je to pravzaprav neizvedljivo, saj takšna baza preprosto ne obstaja. Jo je tudi težko narediti, saj se za začetek v zasebnem sektorju delovna mesta sistematizirajo prosto po Prešernu, torej je učinkovita primerjava neizvedljiva. Več sreče bi lahko imeli v javni upravi, kjer pa bi si očitne razlike težko dovolili. Če bi se lotili primerjanja plač po anketah, bi bilo to ravno tako nemogoče, saj težko dobiš enako delovno mesto, ki bi ga opravljalo več ljudi, pri tem pa bi vsak lahko navajal različne podatke, enkrat bi imeli bruto, drugič neto zneske, tu so nadure, bolniške odsotnosti, skrajšani delavniki ... Skratka, iz zapisanega sledi, da je kakršna koli statistika lahko močno za lase privlečena, sploh če je podana na tak način. Prave primerjave pač ne moreš ugotoviti, saj se delovna mesta preveč razlikujejo, da bi bilo to mogoče.

Dejanski problem razlike v plačah tiči povsem drugje. To (na žalost šele) v drugem planu priznavajo tudi na spletnih straneh EU, kjer ugotavljajo, da »zaradi učinkovitosti zakonodaje« neposredne diskriminacije skorajda ni več. Kot še ugotavljajo, je eden glavnih vzrokov način vrednotenja sposobnosti žensk v primerjavi z moškimi. Žal ne moremo premagati spolnih razlik, a določena delovna mesta pač zahtevajo večje fizične obremenitve, ki so praviloma tudi bolj plačana. Velik problem je tudi segregacija na trgu dela, kar pomeni, da ženske pogosto delajo v sektorjih, v katerih je njihovo delo nižje vrednoteno in slabše plačano kot v sektorjih, v katerih prevladujejo moški. Kar 40 odstotkov žensk je tako zaposlenih v zdravstvu, šolstvu in javni upravi. Moških je v teh sektorjih za polovico manj. Veliko žensk brez izobrazbe dela tudi na nižje kvalificiranih delovnih mestih, kot je čiščenje, kjer praviloma ne presegajo minimalne plače. Pri moških je teh delovnih mest manj. Dejstvo je tudi, da je na vodstvenih položajih precej manj žensk, kar pa se v zadnjem času v razvitem svetu radikalno spreminja. A žal ne pri nas, saj denimo v aktualni vladi sedi le ena ženska, na Švedskem jih je skoraj polovica. Potem je tu še družinsko življenje, ki večino žensk za kako leto ali dve odtuji od delovnega okolja, nekatere so prisiljene delati tudi skrajšane delavnike in tu

zopet nastanejo razlike. Moški naj bi tako imeli tudi lažji dostop do napredovanj in se hitreje vzpenjajo po hierarhični lestvici kot ženske. Zopet, tu naravo težko premagamo, čeprav se danes tudi nekaj moških odloči prevzeti starševski dopust in partnerki omogočijo neprekinjeno nadaljevanje kariere. Pač stvar dogovora.

Kakor koli obrnemo, pravih razlik med plačili, vsaj kar se tiče najbolj problematične neposredne diskriminacije, je v EU zelo malo. Prav zato me vsakič znova presenetijo objavljene statistike, ki so brez prave podlage in bolj namenjene vzbujanju medijske pozornosti, češ, glej, kaj vse EU naredi za vas. Do razlik pa seveda prihaja, tj. zaradi tistih, ki so povsem naravne in jih je kot take potrebno tudi sprejeti. Vse druge je potrebno ugotoviti in preprečiti, kar se le da. Dejstva pa vendarle govorijo, da so ženske postale mnogo bolj neodvisne od moških in da se tudi razlike na vseh področjih zmanjšujejo. Če bomo lahko kdaj povsem enaki, pa bo verjetno ostalo vprašanje za prihodnje generacije.

Bor Trček

MADE IN SLOVENIA

POZDRAVI DOMA SVOJO ŽENO

Nekateri viri omenjajo dokaj visoko stopnjo ženskih pravic v Karantaniji. Namen te opazke ni neko analogno povezovanje Karantanije z slovenstvom danes, a človek bi pričakoval, da se določene kulturne norme ukoreninijo in obdržijo na nekem geografskem področju. Kdaj točno so Slovenke izgubile visoko stopnjo avtonomnosti, mi ni znano, ampak bogata bera slovenskih zgodb in povesti priča o tragičnem položaju slovenskih kmetic in delavk. Zanimivo pri tem je, da so jih več ali manj pisali moški, kar lahko pomeni vsaj dvojje: ali gre za ubeseditiv moških fantazij, v katerih je ženska podrejena in pasivna, ali pa so bili, ironično, prvi oznanjevalci ženske problematike na Slovenskem prav moški.

Še bolj zgovorne so zgodbe, ki jih koncept avtorstva ne zajema, torej ljudske pripovedke in bajke. O čem tako pogosto govorijo, o čarovnicah in zlobnih mačedah. Za čarovnice so bile kajpak označene močne samoske ženske, kar je lepo osvetlil Ivan Tavčar v Visoški kroniki (spet moški), medtem ko ima zlobna mačeha se bolj kompleksno ozadje. Ključno vlogo v zgodbah, kjer nastopa zlobna mačeha, namreč igra oseba, ki v zgodbi manjka, torej pokojna mati. Sporočilo teh zgodb je, da je mama ena sama! In taka miselnost je veljala še pred Borisom Kopitarjem. Že res, da je mama tistih časov svoje hčerke navajala na domača opravila, a še vedno je predstavljala neko milino in ljubezen, ki je zlobni mačehi v zgodbah odvzeta. Krščansko-judovska tradicija atomske družine se je v času

ljudskega slovstva že dodobra zažrla v ideologijo tistega časa in, kot vemo, vztraja še danes v oblikah politično ustvarjenih civilnih iniciativ, ki družine ne vidijo izven tega koncepta.

Že ta osnovni pregled slovenske književnosti nam torej o Slovenkah pove naslednje: morajo trpeti, skrbeti za svoje otroke in ne smejo biti samostojne. Obdobje socializma je tako miselnost načelo in deloma že spremenilo (socializem je poznal splav in žensko volilno pravico, še preden so jo uvedli mnogi »demokratski« sistemi), a moški se svojim privilegijem in poziciji moči seveda niso kar odrekli. Koliko znanih komunistk poznate? Ženske pravice v socializmu lahko večinoma pojasnimo kot posledico novih ekonomskih imperativov. Opravka smo imeli namreč s prehodom iz

večinoma kmetijske produkcije na industrijsko produkcijo, ki je zahtevala tudi delo žensk. Politika in visoko šolstvo pa sta ostajali področji, kamor so se ženske le stežka prebile, in tako ostaja še danes. Predstava o tem, kakšna naj ženska bo oziroma kakšen naj bo koncept ženskosti, še vedno ostaja v domeni tistih, ki najbolj prispevajo k oblikovanju ideologije. Ni naključje, da sta to ravno področji vednosti in oblasti. Sodeč po spolni sestavi trenutne vlade, je ta še bolj konservativna, kot se zdi na prvi pogled. Problem pa ni zgolj v tistih, ki so izvoljeni, temveč večinoma v tistih, ki volijo. Volitve danes so daleč od tega, da bi jih opisali kot proces, kjer dobro informirani posamezniki izbirajo najboljše posameznike. Več ali manj gre za osebno preferenco do političnih predstavnikov, ki ljudi očarajo na nezavedni ravni, saj predstavljajo to, česar so vajeni. Tako se le stežka ognemo kontinuiteti, kar pomeni, da bo ljudstvo izbiralo karizmatične moške še naprej, ker je tega vajeno.

Močnih žensk se ljudje bojijo in so tako kot nekoč označene za čarovnice, oziroma možače, lezbijke, 'grebatorke', izkoriščevalke ... Če ne bi uvedli sistema kvot, bi bil procent žensk v parlamentu nedvomno manjši, a sistem kvot zgolj blaži simptome in s tem onemogoča spoprijem s pravimi

problemom. Ženske ne bi smele biti izvoljene zgolj zato, ker so ženske, ampak zato, ker imajo močne in dobre ideje. Ideologija danes pa onemogoča takim ženskam vstop v politiko. Ker ne ustrezajo konceptu ženskosti, ki je prevladujoč v današnji kulturi, so deležne zaničevanja tako s strani moških kot tudi s strani žensk. Gre za nezavedna ravnanja, ki jih ljudje le stežka argumentirajo, ampak jih vendarle poskušajo opravičiti s trhlimi trditvami, da bi prikrili lastno nelagodje, ki ga ta tematika pri nekaterih sproža.

Boj za ženske pravice danes je boj za koncepte in če želite, da bo boj uspešen, potem se boste morale postaviti zase, drage Slovenke. Srečno.

Miha Rezar

Sodobni sistemi oglaševanja

dekor grafike

Stenske in okenske dekoracije, fototapete za dom in podjetje.

design oprema

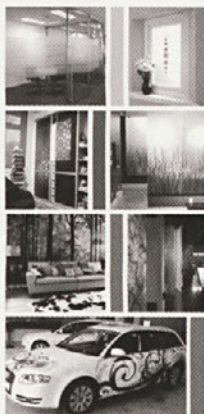
Oblikovanje in izvedba grafik, grafična oprema trgovin in poslovnih prostorov.

print reklam

Digitalni tisk, offset, tisk na tekstil, tisk velikega formata, nalepke, tamponski.

vizual sistemi

Oglasne table in napisi, promocijska oprema, tekstili in oblačila, avtografike.

Jankov Group, grafični center
Cvetlična ulica 10
SI-1000 Ljubljana, Slovenija
t: +386 (0)1 421 11 11
e: info@jankov.si, www.jankov.si

ZALETI SMO SE V INTERVJU Z NIKO PLEČNIK

V tokratnem intervjuju vam predstavljamo Niko Plečnik, ki se že od petega razreda ukvarja s tae kwon-dojem, dosega lepe rezultate na svetovnem nivoju, poleg treningov pa se ukvarja še s poučevanjem smučanja, lahko pa se zgodi, da vam bo dobitnica številnih medalj postregla tudi s pijačo.

Kdaj si začela s tae kwon-dojem?

S tae kwon-dojem sem začela v 5. razredu osnovne šole. Na trening so me peljali starši, ker na Jesenicah ni bilo nič drugega bolj primerne, na izbiro sem imela karate ali tae kwon-do, pa sem šla najprej na trening slednjega in to je bilo to, na karate sploh nisem šla.

Kje dobivaš motivacijo za trening?

Motivacijo za trening dobivam sedaj z željo po nastopanju na evropskih in svetovnih prvenstvih in ker

imam željo po medaljah, to pa mi daje zagon čez celo leto. Trenutno se pripravljam na evropsko prvenstvo, ki bo maja v Bolgariji, tam bom tekmovala v formah za 3. dan, tako da imam spet novo motivacijo za trening in nov izziv na tekmovalju, saj v tem še nisem tekmovala.

Te je v osnovni šoli kdaj prijelo, da bi s treningi prenehala?

Ne, nisem bila problematičen otrok. Navajena sem bila discipline, ko je bil čas za trening, je bil čas za trening, v preostalem času pa so prišle na vrsto druge stvari.

Koliko pa je odpovedovanja v tem športu?

Neko odpovedovanje je, predvsem se to pozna v srednješolskih letih, ko so šli drugi ven, jaz nisem mogla, ampak tega ne jemljem kot nekaj negativnega, ker jaz zaradi tega več stvari vidim in doživim kot moji vrstniki. Zaradi športa samega sem bila verjetno tudi veliko prej že zrela, ker se je potrebno prej zresniti, če hočeš doseči neke rezultate na tekmah.

Nika Plečnik (levo)

foto: osebni arhiv Nike Plečnik

Kateri so tvoji največji dosežki v tae kwon-doju?

9 bronastih medalj z evropskih prvenstev in tri bronaste medalje s svetovnih prvenstev. Prvo medaljo na svetovnem prvenstvu smo osvojile kot skupina leta 2007 na Bledu, druga medalja s svetovnega prvenstva je bila prva posamezno osvojena medalja in je posebna, ker je bila pač tista prva, je velika nagrada za športnika, tretja ima tudi poseben pečat, ker jo je bilo treba ubraniti in to je psihično bolj naporno kot medaljo osvojiti. Kar se tekem posameznikov tiče, je odvisno od vsakega tekmovalca posebej, kakšne appetite ima.

Kakšne pa so tvoje nasprotnice, so premagljive? Imaš kakšno skrito orožje za zmago?

Na svetovnem nivoju je nekaj držav v ospredju, npr. Severna Koreja, Rusija, Češka, Ukrajina. Tudi mi smo

kar v ospredju, ampak to so države, ki imajo mogoče malo drugačen način življenja kot mi. Skritega orožja ni, to je lahko samo želja po tem, da jih premagam. Nepremagljivega nasprotnika ni, tudi mi premagujemo najboljše. Glavno je samozaupanje in želja po dobrih rezultatih.

Glede na to, da toliko hodite po svetu, me zanima, kateri kraj te je najbolj navdušil, razočaral oz. pustil nek vtis?

Najbolj me je navdušil Kuala Lumpur v Maleziji, kjer smo bili leta 2004, tja se bom zagotovo še vrnila. Poseben pečat je pustil tudi Pjongjang v Severni Koreji, ker je življenje tam čisto drugačno. Nimajo košev za smeti, ker nimajo smeti in tudi nimajo trgovin. Plačujejo z boni, vsak bon ima protivrednost nekega živila, ni več različnih znamk nekega izdelka, dobijo, kar dobijo. Nimajo interneta, telefonov,

Nika Plečnik (tretje z leve); foto: osebni arhiv Nika Plečnik

kar je za nas, ki smo tega navajeni, kar šok. Ljudje so ustrežljivi in prijazni, ampak mislim, da je to naučeno, saj živijo v strahu, da bodo kaznovani, če bodo kaj narobe naredili. Stalno so pod nadzorom, ko si tam, si pod pritiskom, ampak to ugotoviš šele, ko kraj zapustiš. Ne vem, če je tam kaj takega, česar bi si v Sloveniji želela.

Je bila izbira študija na Fakulteti za šport povezana s tae kwon-do-jem?

Ne, povezana je bila s športom nasploh, ker me to veseli in mi je zanimivo, ker rada delam z ljudmi.

Kje se vidiš po koncu študija?

Zagotovo nekje v športu, zanimiv mi je usmerjeni fitnes, rada bi delala s strankami, jih usmerjala, skrbela za njih, ampak tega tukaj okoli ni, najbližje je to v Ljubljani, kjer osebni trenerji niso nek tabu. Je pa res, da je to vse povezano s finančami, vsak si tega ne more privoščiti.

Misliš, da imajo Jesenice potencial za tako dejavnost?

Imajo potencial za sodobno opremljen fitnes, je pa tukaj premalo ljudi, ki se spoznajo na fitnes, problem bi bile spet finance. Fitnes gre z roko v roki z vsakim športom in ponavadi gredo športniki sami v fitnes in trenirajo, mislim pa, da bi vseeno potrebovali enega stro-

kovnjaka, da jim pri vadbi svetuje.

Glede na to, kako dolgo že treniraš in da se voziš na treninge v Ljubljano, me zanima, kakšna je finančna plat tega športa?

Je taka kot pri vseh individualnih športih, ni neke medijske podpore, posledično neke finančne podpore ni, vse si financiramo sami, npr. stroške prevoza in bivanja. Stroški se še povečajo, ko imamo reprezentančne priprave, saj potekajo na Štajerskem. Na srečo nekaj donatorjev imam, ki mi vsakič pomagajo, med drugim je med donatorji Občina Kranjska Gora, medtem ko Občina Jesenice denarja za take namene nima, glavni sponzorji pa so seveda starši. Ne glede na vse uspehe, ljudje še vedno ne vedo, s čim se ukvarjam in so vsakič presenečeni, ko jim povem, zakaj iščem donatorje.

Kako prenašaš domotožje?

S tem nimam problemov, nisem tako vezana na dom, verjetno je povezano tudi s tem, da že od majhnega hodim naokoli.

Se pravi, bi lahko šla delat v tujino, če bi se ti ponudila priložnost?

Za krajši čas da, kakšno sezonsko delo bi prišlo v poštev. Drugače pa ne, ker imam tukaj tudi druge stvari, ki bi verjetno pretehtale v prid temu, da ne bi šla.

Delaš tudi v strežbi ...

Ja, ko imam čas, delam v strežbi preko študentskega servisa. S tem denarjem si plačujem ostale stvari v življenju, strežbe niti ne jemljem kot delo, počutim se, kot da sem zunaj, s to razliko, da nekaj tudi zaslužim.

foto: osebni arhiv Nike Plečnik

S čim se v življenju še ukvarjaš?

Rada se družim s prijatelji, berem bloge, rada se na splošno ukvarjam s športom, rolam, smučam, smučanje tudi poučujem. Letos smo odprli tudi tae kwon-do klub Thor na Koroški Beli, kjer se nam lahko pridruži vsak, ki ga zanima rekreacija ali samoo-
bramba. Starostne omejitve ni, s tem športom se lahko ukvarjaš celo življenje. Klub smo odprli jaz, Matija Javorski in Stela Sebešan, ker na Jesenicah ni bilo več treningov, kar se nam je zdelo škoda, saj iz tu izhaja kar nekaj uspešnih športnikov, ki so se ukvarja-

li s tae kwon-dojem. Na tem mestu bi povabila vse, ki jih zanima, da se nam pridružijo na treningu, ki je vsak torek in četrtek v mali telovadnici na Koroški Beli od petih do pol sedmih zvečer.

Še zadnje vprašanje, ki bo v stilu celotne številke tokratne Brce. Misliš, da se moški bojijo močnih žensk?

Ne. Jaz s tem nimam problemov, mislim, da danes ni več tabu, če ženska trenira nekaj, kar naj bi bil moški šport. Toliko žensk že trenira, da je to postalo normalno, sicer pa je pohvalno, da se ženske spravijo trenirati kaj takega.

Končne misli?

Pozivam vse, naj bodo športno aktivni, ker je današnji tempo življenja že zelo naporen in je prav, da ljudje izbirajo zdrav način življenja. Za zdravje je treba poskrbeti pred pojavom zdravstvenih težav, ne šele takrat, ko teče voda v grlo.

Maruša Rezar

OČISTIMO SLOVENIJO V ENEM DNEVU, PRIDRUŽI SE AKCIJI!

Kot verjetno že veste, društvo Ekologov brez meja skupaj z občinskimi koordinatori letos ponovno organizira akcijo Očistimo Slovenijo. Opravljen je bil popis jeseniških odlagališč in po nekaj sestankih je bil dosežen dogovor z Občino Jesenice in podjetjem Jeko-IN.

Sedaj je potrebno le še zbrati skupine prostovoljcev, ki bodo pripravljene sodelovati v akciji. S tem razlogom se tudi obračamo na vas. V kolikor ste v akciji pripravljeni sodelovati, vas vabimo, da se akciji pridružite.

Zbirne točke bodo označene na Geopediji, vse potrebne informacije pa boste dobili, če podrobno pregledate stran www.ocistimo.si, kjer se lahko na akcijo tudi prijavite. Tokrat je poudarek akcije na ločevanju in ne zgolj na zbiranju odpadkov. Pobiranje odpadkov zunaj določenih zbirnih mest ni dovoljeno, oziroma krije stroške teh

odpadkov posameznik sam. Da ne bo prihajalo do nepotrebnih problemov, se pozanimajte, kje je vam najbližje zbirno mesto in kdaj se akcija prične. Načeloma se bomo zbrali 24.3.2012 ob 9.00 uri. V primeru vprašanj lahko pišete na miha.n.rezar@gmail.com ali pokličete na 040 357 954. Že v naprej se zahvaljujem za vaše sodelovanje in vas lepo pozdravljam,

Miha Rezar,
predsednik Mladinskega sveta Jesenice

INFO

Sedaj držite BRKO v rokah in po vsej verjetnosti imamo že novo spletno stran, na kateri vas čakajo informacije o:

- obnovitvenem tečaju prve pomoči,
- Cecinem koncertu,
- potopisnem predavanju,
- ... (pustite se presenetiti in pogledajte na spletno stran)

INFORMATOR

STALNI PROJEKTI

Aerobika TVD – 1 obisk	2,00 EUR
Aerobika TVD – 10 obiskov	20,00 EUR
Bazen Radovljica	2,00 EUR
Fitnes Žirovnica	28,00 EUR
Fitnes Samson (cel dan)	28,00 EUR
Fitnes TVD Partizan	20,00 EUR
Frizer – žensko striženje	15,00 EUR
Frizer – moško striženje	5,00 EUR
Frizer – barvanje	20,00 EUR
Frizer – frizura	8,00 EUR
Hotel Špik – squash	6,00 EUR
Hotel Špik – izposoja opreme za squash (loparji, žogice)	3,00 EUR
Hotel Špik – kopanje in savna (cel dan)	15,00 EUR
Hotel Špik – klasična masaža	25,00 EUR
Kino Planet Tuš Kranj (plačilo v kinu)	3,30 EUR
Kino Železar	1,50 EUR
Kolosej (40 EUR)	30,00 EUR
Manja – depilacija celih nog	12,00 EUR
Manja – depilacija polovice nog	7,00 EUR
Manja – nega obraza	16,00 EUR
Manja – relaksacijska masaža	16,00 EUR
Občinska knjižnica (do 18. leta brezplačno)	5,00 EUR

Squash Bled (popoldne, Kompas hotel)	8,00 EUR
Squash Bled (dopoldne, Kompas hotel)	6,00 EUR
Sportpoint – servis smuči	12,00 EUR
Sportpoint – servis koles	12,00 EUR
Studio Vital (1 obisk)	5,00 EUR
Studio Vital (8 obiskov)	28,00 EUR
Studio Vital – solarij 50 min	21,00 EUR
Studio Vital – solarij 100 min	40,00 EUR
Studio Vital – fitnes (mesečna)	28,00 EUR
Tenis Jesenice	2,00 EUR
Tenis Žirovnica	2,00 EUR
Wellness Živa (teden)	10,00 EUR
Wellness Živa (vikend)	12,00 EUR
Zlata Ribica (počitek + kopel + savna)	44,00 EUR
Zlata Ribica Masaža	28,00 EUR
Zlata Ribica Solarij (20 žetonov)	24,00 EUR
Gornjesavski muzej Jesenice	BREZPLAČNO
Kupon za LPP	13,00 EUR
Tandemski polet z jadralnim padalom	50,00 EUR
Tandemski padalski skok	140,00 EUR

DODATNI POPUSTI ZA ČLANE KJŠ

FRIZERSKI SALON MONIKA JEREB KLINAR MOJSTRANA NUDI 10-% POPUST

Popust na vse frizerske storitve za vse naše člane. Pri koriščenju popusta morate pokazati našo člansko izkaznico.

Kontakt: 041 569 615

FRIZERSKI SALON URŠKA, -10%

Na vse frizerske storitve 10 % popusta za vse naše člane. Pri tem morate pokazati našo člansko izkaznico. Moste 31 A, Moste 4274 Žirovnica

Kontakt: (031 660 365, 04 580 12 40)

SMUČIŠČE MOJSTRANA NUDI 2 € (20 %) POPUSTA

Smučišče Mojstrana nudi 2 EUR-a popusta na vse smuke (dopoldanska, popoldanska, celodnevna in večerna) za naše člane vsak delovni dan. Pri nakupu karte pokažete našo člansko izkaznico, nato vam na blagajni na smučišču upoštevajo 2 EUR-a popusta. Za vikende popust ne velja. Poleg dnevnega smučanja od 9. do 16. ure vsak dan ponujajo obiskovalcem od 18. do 21. ure nočno smučanje.

AVTOŠOLA B&B NUDI POPUST

Avtošola B&B Jesenice nudi 5-% popust na uro vožnje za vse kategorije. Če kupite minimalno 20 ur vnaprej, vam avtošola nudi 7-% popust na uro

vožnje. Da vam popust velja, pri nakupu pokažete veljavno člansko izkaznico KJŠ-ja. Velja za poslovno enoto Jesenice in Radovljica.

SVET ŠPORTA Jesenice, -15 %

Trgovina SVET ŠPORTA Jesenice nudi 15 % popusta na vse redne cene blaga v trgovini (razen gorništvu) ter servis koles in smuči. Na program gorništvu je popust 10-%.

POPUST K-FOTOGRAFIJA (CENTER TUŠ JESENICE)

K-Fotografija, (Cesta Železarjev 4b, center Tuš) nudi vsem članom KJŠ 15-% popust pri vseh fotografskih storitvah. Če želite uveljaviti popust, morate predložiti veljavno člansko izkaznico.

PICERIJA FONTANA, -20%

Picerija Fontana nudi 20 % popusta tako na vso hrano kot tudi na dostavo. Tel: 04/ 583 11 17

SPORT 23, -15 %

SPORT 23 nudi 15 % popusta na vso redno ponudbo blaga v trgovini (Hokejska in športna oprema). Tel.: 051/604-656

SPORTPOINT, -15%

Popust na blago in servis koles ter smuči. Tel.: 031 449 350

Študentski penzionistični vikend v Radencih

Ko sem bil še mlad, so mi oče govorili: »Če je kej delč, je to Prekmurje!« In čeprav so Radenci del Pomurja, so še vedno daleč. Prispeli smo v popoldanskih urah in se nastanili v hotelu Radin, s katerim se težko kosa tudi hotel Mama. Nadvse sem se razveselil kopalnega plaščka, s katerim si nadeneš masko penzionista in 'odšlapaš' proti bazenom ter pričneš uživati brezskrbno življenje. Od hrane bom povedal samo to, da kljub temu da mi nedeljski zajtrk ni preveč dišal, tehtnica kaže dva kilograma več kot prej. Omembe vredna je tudi debela gospa, ki je ob vstopu v savno marsikomu pokvarila dobro mišljenje o veselih in debelih ljudeh, vendar se je tudi ona stopila ob mojem pogledu. Sobotni obisk vinske kleti je bil zelo naporen in letnik 2011 je resnično odličen. Pohvalil bi organizatorja in odlično družbo.

Vaš Rok

FOTO KOTIČEK

Razigrana Maruša v moški družbi. :)

Foto: Matjaž Vidmar

Vedno jih je premalo ...

Foto: Urška Kalan

Poker Face. :)

Foto: Urška Kalan

Simon v težkem položaju.

Foto: Urška Kalan

Finale tekmovanja Najlepsi par (zmagovalca izberite sami); Anja in Vid (levo), Nika in Miha (desno)

